

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: N. Š.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 2. 2019, o invalidním důchodu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 4. 2. 2019 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 19. 10. 2018, kterým zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 19. 9. 2018 žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%.

Shodu s prvopisem potvrzuje

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které uvedla, že dle jejího názoru byl u ní zdravotní stav podhodnocen. U „LPS ČSSZ“ nebyla uznána jako invalidní, proto využila možnosti odvolání a napsala stížnost, jak bylo s ní, co se týče lékařů, zacházeno. Pro zdravotní stav není schopna dojít na zastávku. MUDr. J. posoudila u ní pokles pracovní schopnosti 30% a žalobkyně se táže, z jakého důvodu MUDr. R. „*snížila tuto schopnost o 10%*“. Žalobkyně proto požadovala přezkoumání svého zdravotního stavu.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 4. 2. 2019 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Karviné, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 7. 6. 2019 a doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 4. 7. 2019 a žalobkyní doloženými lékařskými zprávami a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně dne 1. 8. 2018 podala žádost o invalidní důchod. Dne 19. 9. 2018 byl posouzen zdravotní stav žalobkyně lékařem OSSZ Karviná se závěrem, že nejde o invaliditu žádného stupně dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů a stanovil pokles pracovní schopnosti dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. 20% a toto hodnocení zvýšil s přihlédnutím k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 téže vyhlášky o 10%, tedy celkem na 30%. Na základě tohoto posudkového hodnocení přistoupila žalovaná rozhodnutím ze dne 19. 10. 2018 k zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal její zdravotní stav lékař ČSSZ dne 28. 1. 2019 a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bylo postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 20%. Tuto procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 citované vyhlášky již neměnil. Následně o těchto námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. S. a z jeho nálezu ze dne 21. 8. 2018, z úplné spisové dokumentace OSSZ v Karviné a z lékařských nálezů MUDr. S. – neurologa ze dne 13. 12. a 20. 12. 2017, 29. 1., 30. 1., 19. 3., 4. 7., 20. 9. a 29. 10. 2018 a 21. 2. 2019, z neurologického nálezu ze dne 22. 5. 2007, z nálezu internisty MUDr. O. 23. 3. 2004, neurologa MUDr. W. ze dne 26. 1. 2004, angiologa MUDr. C. ze dne 31. 7. a 16. 8. 2017, angiologa MUDr. P. ze dne 30. 10. 2014, SONO cév DK MUDr. B. ze dne 31. 10. 2014, ortopeda MUDr. S. ze dne 9. 1. 2016, 16. 1. a 23. 1. 2018, ECHO KG MUDr. D. ze dne 30. 5. 2018 a ortopeda MUDr. H. ze dne 30. 10. 2014. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším

dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 4. 2. 2019 je podle posudkové komise zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které z rozmezí 10-20% stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici uvedeného rozmezí, tj. 20%. Posudková komise procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. nezměnila (pozn. soudu toto hodnocení je uvedeno v doplňujícím posudku ze dne 4. 7. 2019, neboť při psaní posudku ze dne 7. 6. 2019 došlo k chybnému uvedení čísla položky citované kapitoly). Touto rozhodující příčinou byl vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře bez kořenového postižení při svalové dysbalanci a degenerativních změnách osového skeletu. K námitkám uvedeným v žalobě posudková komise dodala, že není objektivního důvodu, pro který by nemohla žalobkyně sama dojít na autobusovou zastávku ve vzdálenosti 1 km a pracovat.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 4. 2. 2019 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejmeně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejmeně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejmeně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejmeně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku včetně doplňujícího posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudková komise stanovila u žalobkyně jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře bez kořenového postižení při svalové dysbalanci a degenerativních změnách osového skeletu a pokles pracovní schopnosti stanovila na horní hranici procentuálního rozpětí uvedeného v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b, tj. 20%. PK MPSV ČR neshledala důvod pro navýšení této hranice ve smyslu § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., jelikož další zjištěná zdravotní postižení žalobkyně nesnižují její pracovní potenciál, nerozšiřují další pracovní kontraindikace a pro toto navýšení není medicínského důvodu. Posudková komise svým posudkovým závěrem hodnotila zdravotní stav žalobkyně totožně jako lékař ČSSZ, naopak PK MPSV ČR považuje za nadhodnocený posudkový závěr lékaře OSSZ Karviná, který stanovil pokles pracovní schopnosti u žalobkyně 30%, neboť se domnívá, že pro navýšení horní hranice citované položky není důvodu. Krajský soud podotýká, že posudková komise podřadila zdravotní postižení žalobkyně pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. stejně jako lékař OSSZ i lékař ČSSZ. Posudek PK MPSV ČR ve znění doplňujícího posudku považuje krajský soud za úplný a dostatečně přesvědčivý, neboť žalobkyně při ústním jednání krajského soudu sama vypověděla, že diagnostický souhrn onemocnění uvedený v posudku je úplný a že dalším zdravotním omezením netrpí a že při vypracování měla posudková komise její veškerou zdravotní dokumentaci. Při jednání krajského soudu

předložila žalobkyně k nahlédnutí potvrzení neurologa MUDr. S. vydaná pro úřad práce, ve kterých byla uvedena její pracovní omezení. Uvedená potvrzení však žádným způsobem nezpochybňují závěry posudku PK MPSV ČR. K dotazu případných doplňujících důkazních návrhů žalobkyně uvedla, že by to mohla být svědecká výpověď jejího přítele, který je obeznámen s jejími zdravotními potížemi. Výslech tohoto svědka však krajský soud neprovedl, neboť se zřetelem k úplnosti posudku posudkové komise by byl nadbytečný.

7. Jelikož u žalobkyně k datu 4. 2. 2019 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 19. 10. 2018, jímž žalobkyni žádost o invalidní důchod zamítla.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 1. srpna 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce